

bende. Desuden tilbyder Jorpagteren at afgive 24 Tdr. Land af den til Jorpagtningen hørende Udlob „Skætholmen“. Der har i tidligere Tid været forhandlet med Finansudvalget — og denne Forhandling er ogsaa omtalt her i Folketinget — om Nøsteligheeden af at udlægge Huslodder fra de Gaarde, der høre under Sorø Akademi. Da der tidligere fremkom Forslag fra Regeringen om Opførelse af Arbejderboliger, gjorde der sig i Finansudvalget en Stemning gældende for hellere at gøre et Forsøg med Udlægning af Huslodder, og hertil vilde denne Udlob, „Skætholmen“, efter sagtyndiges Sigende egne sig, saa det vilde ogsaa være en heldig Side ved det Arrangement, der er foreslaaet. Endelig skal jeg tillade mig at nævne et Moment, der for mig og Udvalgets Flertal ikke har vejet saa lidt i Vægtskaaalen, og det er dette, at Jorpagter Graae og hans Svigerfader, afdøde Jorpagter Jochumsen, have siddet i denne Gaard, Nordruplund, i 50 Aar. De to Mænd have sammen sat en Kapital paa 80,000 Kr. til under Jorpagtningen af Gaarden, endskønt de som sagt efter alles Sigende have været flittige, dygtige og paalidelige Folk. Nu spørger jeg: Hvorledes vilde en privat Godsejer, hvis han da var en nogenlunde human Mand, stille sig under de samme Forhold, naar hans Jorpagter havde siddet ved en Gaard i 50 Aar, naar der ikke havde været noget at klage over, naar alt var blevet vedligeholdet, og han havde opfyldt sine Forpligtelser med Andtagelse af dette, at der ganske vist i de senere for Landbruget ugunstige Aar havde maattet ydes ham nogen Bøttelse i Jorpagtningsskatten? Vilde ikke enhver nogenlunde human privat Mand i et saadant Tilfælde undgaa at lade en saadan Mand gaa fuldstændig afløst fra Gaarden? Jeg tror, at en saadan Eftergivelse, som der her er Tale om, vilde blive ydet, og det er min Overbevisning, at Staten ikke bør optræde mindre human end en privat Godsejer i saadanne Tilfælde. Jeg skal med disse Ord anbefale Flertallets Standpunkt, nemlig at tiltræde det af Regeringen stillede Forslag.

Uden for Betænkningen skal jeg gøre en Bemærkning til Forslaget paa § 23 under Nr. 6. Der er medgaaet et Beløb af 2,265 Kr. 65 Øre til Afholdelsen af et Kursus i Detailmaaling og almindelig Nivellerings for de Officerer af Flaaden, der ere Elevet i Hærens Officersskoles ældste Klasse's Stabsafdeling. Pengene ere jo brugte, det er nemlig en Sum, der efter sin Natur maa betragtes som kalkulatorisk. Men da

den er opført med en bestemt Sum uden Tilføjeelse af „anslaaet“, har man ment, at det var rigtigt at dække sandsynlige Overskridelser af Kontoen ved Tillægsbevilling. Da Beløbet er afholdt, og da man ikke vil sige, at det maa betragtes som et absolut Overgreb, at det er afholdt, har Udvalget ikke her villet foreslaa nogen Nægtelse, men vil dog samtidig gøre gældende, at en Udgift som denne rettest burde have været forudsat og altsaa have været forlangt, inden den blev afholdt.

Udvalget har ikke tiltrædt Forslaget i Betænkningens Nr. 41 om at give en forøget Understøttelse til Bygningskonduktør ved Sorø Akademi Missens Enke tilbagevirkende Kraft. Udvalget indtager nemlig det Standpunkt over for den Slags Bevillinger, at Pensioner eller pensionslignende Understøttelser gives der selvfølgelig tilbagevirkende Kraft, men Bevillinger, der kunne betegnes som rene Naadesbevillinger, giver man for det kommende Finansaar, men man finder ingen Anledning til at give dem tilbagevirkende Kraft, da man nemlig, hvis man vilde gøre det, ikke vilde kunne finde nogen rationel Grund til kun at gøre det for det foregaaende Aar. Man vilde i saa Tilfælde komme til at staa paa et meget usikkert Grundlag, da der kunde diskuteres om, hvorvidt man vilde give dem tilbagevirkende Kraft for et eller to Aar. Derfor er det Udvalgets Stilling overhovedet ikke at give egentlige Naadesbevillinger tilbagevirkende Kraft, og det er det, der har givet sig Udslag i, at vi ikke have tiltrædt dette Forslag.

Under Nr. 57 i Betænkningen har Udvalget tiltrædt et Forslag af Marineministeren om en ekstraordinær Understøttelse til Helsingør Lodseri for 1894 af 12,300 Kr. og til Dragør Lodseri for 1894 af 6,750 Kr. Jeg skal henvise til den udsjællige Motivering i Skrivelsen, men finder, at der er Anledning til at bemærke om denne Understøttelse, at Udvalget er gaaet med til den, fordi den erkender, hvilke overordentlig pinlige og vanskelige Forhold Lodserne ved Helsingør og Dragør arbejde under, og den Dygtighed, hvormed de udføre deres Hverv. I en Føinter som denne have vi jo set Helsingørs Lodser udføre et overordentlig stort og betydningsfuldt Arbejde i Skibsfartens Tjeneste, og de have arbejdet saaledes, at man næsten maa sige, at de enkelte snarest have overanspændt deres Kræfter. Det viser sig altsaa under saadanne kritiske Forhold, at den nuværende Styrke ikke er for stor, den maa snarere være større, naar Forholdene ere saa kritiske. Men paa den